

“Estava preparat per quan m'arribés l'oportunitat”

Després d'un inici de lliga sense participació, Enric Pi s'ha fet un lloc al lateral esquerre del Llagostera

“Sense l'ascens del curs passat difícilment hauria pogut jugar mai a segona A. En tenia moltes ganes”

Pi, conduint la pilota al Miniestadi contra el Barça B
Foto: Q. PUIG.

Enric Pi ha debutat aquesta temporada a segona A amb 31 anys gràcies a l'històric ascens del Llagostera el curs passat. Després d'un inici de lliga sense participació –el jugador es va incorporar tard en la pretemporada perquè estava de viatge de nocces–, Pi s'ha fet un lloc al lateral esquerre del Llagostera i ha jugat, sencers, els últims tres enfrontaments, oferint un bon rendiment. En la seva quarta temporada en el conjunt llagosterenc, el jugador de Granollers explica com està vivint la seva primera experiència en el futbol professional i quines són les seves expectatives per aquesta temporada.

Després de no participar en les tres primeres jornades, ho ha jugat tot en les tres últimes. S'ha assentat en l'equip. Sí, estic content per això. Jo estava preparat per quan arribés l'oportunitat, tenia moltes ganes de debutar a segona A i treballava dia a dia per poder jugar el més aviat possible. Ara he de seguir igual, anar treballant per intentar continuar en l'onze. Abans del debut en la lliga va venir el partit de copa contra el Betis, en què molts dels jugadors menys habituals es van reivindicar, també vostè. Sí, contra el Betis l'equip va donar una molt bona imatge, encara que no va servir de res perquè vam perdre per 2-0 i ens van eliminar. Contra el Betis es tractava que l'equip fes un canvi de xip, que donés una bona imatge i que competís de tu a tu amb el Betis, un dels equips més importants, i crec que ho vam aconseguir. Va arribar a estar gaire

preocupat quan veia que no jugava al començament del campionat? M'ho vaig prendre com un repte personal, volia entrenar cada dia millor, tot esperant que arribés el meu moment i aprofitar-lo. Sí que pensava que seria complicat entrar a l'equip, perquè hi ha molta competència. S'ha fixat molt i molt bé, amb dos jugadors per posició, però si ets optimista creus que tard o d'hora podràs jugar. El més important és estar preparat per rendir amb les màximes garanties quan toqui. En el seu cas es va incorporar tard a la pretemporada perquè estava de viatge de nocces, que també devia influir perquè no jugués en els primers partits de lliga... Suposo que sí. L'equip portava un ritme que jo no tenia. Físicament vaig arribar força bé, però aquests dies de retard sí que es notaven, l'equip ja es coneixia més... Per això vaig anar a l'estada de Puigcerdà després del viatge, per conèixer els nous companys i integrar-m'hi ràpidament. La seva principal competència en el lateral esquerre hauria de ser Ríos Reina. Sembla que ara li està guanyant el lloc. Som la competència més clara, però dins l'equip hi han molts jugadors que es poden adaptar i jugar al lateral. Ríos va començar jugant, ara em toca a mi, però no em puc relaxar, perquè Ríos és un jugador amb molta qualitat i els seus números l'avalen. Què li demana el tècnic Santi Castillejo? Més o menys el que a tothom, un mínim d'actitud, que corri per ajudar el company... En Santi em coneix del meu any al Reus, quan ella era segon entrenador, i és conscient de les mancances que puc tenir, però

també sap quines són les meves virtuts. Es tracta que es vegin molt més aquestes virtuts que no pas els defectes. Havia destacat molt jugant de lateral en camps de segona B, sobretot al municipal de Llagostera. Ara ho fa en estadis molt més grans; com s'hi està adaptant? És diferent. En els últims anys al municipal ho havia jugat tot pràcticament i vam perdre molt pocs partits. A fora de vegades començava des de la banqueta i moltes vegades jugava més avançat, però cada entrenador té la seva manera de pensar i jo intento adaptar-me a tothom i a totes les posicions que em demanin. De moment, m'hi sento bé, en aquests nous estadis. Deu haver notat més coses, amb el canvi de categoria... Sí. Hi ha molta diferència, pràcticament és com estar a primera divisió. És tot molt professional, arribes als camps i hi han molts aficionats, els entrenaments són diferents, jugues contra jugadors amb molta experiència a l'elit, hi ha equips històrics que juguen en camps espectaculars... És un canvi radical. Hi ha algun estadi en concret que li faci especial il·lusió visitar? M'han parlat molt bé de Mendizorrotza, que hi juguem aquesta setmana i on no he estat mai. Però tinc una especial estima per Son Moix, vaig passar tres anys al filial del Mallorca i estic molt agraït a aquella illa. Segurament, per la pista d'atletisme no és ni dels més bonics ni dels més calents, però li tinc molt d'afecte. Ha debutat a segona A amb 31 anys. S'ho esperava o ja ho donava gairebé per perdut? Sincerament, quan vas entrant als 30 anys i no has tingut l'oportunitat de jugar a 2a A només et queda una opció: pujar amb el teu equip. L'any passat vam fer una temporada increïble i potser es veia a venir, una mica com al Mirandés a la seva època. Si no haguéssim pujat amb el Llagostera crec que difícilment hauria pogut jugar mai a 2a A. De moment el Llagostera ha començat la temporada de forma irregular, alternant bons partits amb altres de més dolents. L'equip ha millorat en defensa, però el gol es continua resistint... L'equip va començar sense tenir gaires ocasions de gol, i també n'encaixava. Va ser difícil, i també vam començar en dos camps molt complicats com són el de Las Palmas i el Recreativo. A partir d'aquí l'equip va fer un canvi de xip, i jugui qui jugui competim bé. Hem de continuar en aquesta línia. Ara costa que ens facin gols, i això és important, però sí que ens està faltant marcar-ne més en les últimes jornades. La part positiva de tot plegat és que generem ocasions; l'altre dia, contra el Saragossa, en vam tenir sis o set de clares, i a vegades ni a 2a B en teníem tantes, però hem d'encertar més. Això s'aconsegueix treballant, perquè els davanters agafin la ratxa i la confiança. Segur que els gols arribaran. A fora de casa han millorat molt, l'equip és més consistent i sembla que s'està adaptant a les exigències de la categoria. Sí, crec que és una mica tot. Al principi de curs teníem molts jugadors nous, els que ja hi érem molts havíem d'adaptar-nos a la categoria, ens havíem de conèixer entre tots, l'entrenador també era nou... Tot això no s'aconsegueix amb un mes i mig de pretemporada, necessites una mica més de temps, i per sort ara ja està solucionat. Normalment entrenen a Palafrugell i juguen els partits a Palamós. Com es porta, això? No és cap problema, els dos camps són de gespa natural. Si entrenéssim cada dia a Palamós el destrossariem perquè la gespa s'aixeca fàcilment, i nosaltres ens adaptem al que hi hagi. Per sort, les dues instal·lacions estan molt bé per exercitar-s'hi. Ara visiten el camp de l'Alavés. Què n'esperen, d'aquest partit? Segur que serà un partit molt complicat, juguem al seu camp i ells venen de guanyar 3-1 al Sabadell. Haurem d'estar molt atents, intentar fer el nostre joc i aprofitar les ocasions que tinguem.

Publicat a:

Font del document:

http://www.lesportiudecatalunya.cat/nel9/article/8-esports/52-futbol-catala/781714-estava-preparat-per-quan-marribes-lo-portunitat.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss